

PROGRAMA DE MÀ

Cor Madrigal, De la Rubia, Cabero & Biosca —75è aniversari

Estiu al Palau

Dijous, 2 de juliol de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Juan de la Rubia, *orgue*

Marc Cabero, *percussió*

Cor Madrigal

Mireia Barrera, *directora**

Pere Lluís Biosca, *director*

I

Salvador Brotons (1959)

Missa brevis, op. 110

Kyrie

Gloria

Sanctus-Benedictus

Agnus Dei

Johannes Brahms (1833-1897)

Schicksalslied, op. 54

II

Einojuhani Rautavaara (1928-2016)

"Credo" de la *Missa a cappella*

György Ligeti (1923-2006)

Éjszaka, Reggel (nit, matí)

Solistes: Mireia Farrés, soprano. Albert Castells, tenor.

Antoni Nicolau (1858-1933)

Entre flors

Pau Casals (1876-1973)

O Vos Omnes★

Manuel Oltra (1922-2015)

Amor mariner★

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Lluís M. Millet (1867-1941)

La sardana de l'abril

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts

La durada del concert és aproximada.

#coral #aniversaris

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Requisit

la sang que surt com canonada que rebenta,
la sang que taca els llençols blancs i ho fa amb violència,
la sang que ve amb un crit que esquerda els òrgans,
la sang que no es barreja amb la suor perquè és més densa,
la sang que surt a raig d'entre les cames de qui tot just comença,
la sang de les dones que són ara mateix a l'hospital,
la sang, aquesta sang, als meus poemes.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Benvinguda

Transcripció del Preludi de l'àlbum fundacional del Cor Madrigal (1950):

“Tot es dona per un ideal.

El nostre desig, en iniciar aquest llibre, que serà per a nosaltres el recull de la nostra història, és poder-hi gravar tota una vida de treball sense repòs, guiats per uns ideals artístics i espirituals que ens facin millors que no som.

Ens proposem seguir el camí de la superació constant en cerca d'aquest impossible que és la perfecció, tot confiant que les asprors d'aquesta ruta siguin allisades pel nostre ferm entusiasme.

Tots aquests esforços van adreçats a deixar en la nostra terra, com a testimoni dels sentiments que ens inspira, una arrel ben pregonada que, nodrint branques noves i millors, faci escampar arreu l'enlairament de l'esperit i la pau entre els homes

I que Déu ens ajudi!

Barcelona 1 d'octubre de 1950”

Manel Cabero i Venedas

Text de la presidència

El Cor Madrigal de Barcelona va néixer de la voluntat del fundador, Manuel Cabero i Vernedas, de construir un projecte coral que, com ell mateix deia al manifest fundacional, tenia com a anhel principal perseguir un ideal artístic i espiritual basat en la recerca de la perfecció i el rigor musical. D'aquesta primera llavor, que ell juntament amb la Montserrat Pueyo i els primers membres del Cor Madrigal van sembrar, ara ja han passat setanta-cinc anys i creiem que no ens equivoquem si afirmem que al llarg de tots aquests anys l'ideari inicial ha arrelat profundament i ha definit quina és la manera de fer i quin el tarannà, tant dels qui han succeït el nostre fundador en la direcció, la Mireia Barrera i en Pere Lluís Biosca, com dels seus cantaires. El rigor, la disciplina i la recerca de l'excel·lència han estat una constant al llarg de tota la trajectòria del Cor; tots els qui en formem part podem donar fe de l'exigència i la seriositat amb què sempre s'afronta qualsevol projecte coral, i també de la satisfacció i del repte que suposa treballar amb aquestes coordenades.

Tenint en compte tot això, no és estrany que la formació sempre hagi apostat per programes ambiciosos, fins i tot agosarats, en què el repertori contemporani i també els compositors catalans han tingut un paper molt destacat, com a expressió que reivindica una manera de fer i un compromís amb el patrimoni musical del país.

Com a presidenta del Cor Madrigal, només puc desitjar que la nostra formació continuï afrontant els reptes del futur amb la mateixa empenta, il·lusió i excel·lència

que han caracteritzat aquests primers setanta-cinc anys d'història. Per molts anys
Madrigal!

Esther Rodrigo Requena

Presidenta Cor Madrigal de Barcelona

Una part molt important de la meua vida

El Cor Madrigal, des de l'any 1991, és una part molt important de la meua vida. Abans de sentir parlar del Cor Madrigal, vaig tenir coneixement dels cursos de direcció que impartia en Manel Cabero (Audicor) i m'hi vaig apuntar. Vaig aprendre molt d'ell. Era una persona entusiasta i entregada al món coral i et feia participar d'aquesta vivència. Un bon dia, se'm va apropar i em va parlar del seu desig de despertar el seu estimat Cor Madrigal. Com deia ell, portava 10 anys dormint.

Em va proposar formar part d'aquest i fer unes proves d'accés. Les vaig fer. Em va trucar molt content dient que les havia superades i que el requisit imprescindible era estudiar cant. Vaig començar la carrera de cant amb la seva muller, la Montserrat Pueyo, una gran professora i persona.

El dilluns 1 de juliol de 1991 vàrem fer el primer concert del nou Cor Madrigal a l'Institut Joan Llongueres. Érem pocs cantaires i, entre ells, n'hi havia alguns que ja havien format part del primer cor. Vam interpretar un programa fantàstic amb els madrigals de Joan Brudieu que havíem estat treballant a consciència, com feia sempre en Manel. A partir d'aquest moment, se'm va obrir un món immens, el món de l'art coral, un món que em va permetre posar en pràctica i desenvolupar els meus coneixements musicals, em va permetre poder treballar amb en Manel, la Mireia i en Pere Lluís, dels quals n'he après moltíssim i n'estic molt agraïda, em va permetre conèixer persones que m'han enriquit i m'han fet créixer, treballar amb molts directors, i aprofundir en el coneixement i interpretació de moltes obres musicals.

Ha estat un goig per a mi formar part del Cor Madrigal durant 35 dels 75 anys que

avui celebrem, i agraeixo el treball acurat, minuciós, exigent i perfeccionista dels directores que he tingut l'honor de gaudir i que l'han portat a l'excel·lència lluint un so i una personalitat pròpia.

Carme Guinart, cantant del Cor Madrigal

Per molts anys, Madrigal!

L'any 1991 en Manel Cabero i la Montserrat Pueyo em van demanar que, amb la seva tutela a l'inici, em fes càrrec de la refundació del Cor Madrigal. El Manel em va dir amb els ulls plens d'emoció que el Madrigal feia deu anys que dormia i havia arribat el moment de despertar-lo.

Jo no havia sentit mai cantar l'antic Cor Madrigal, era massa jove. Amb tota la il·lusió i després de dos anys d'incertesa buscant una plantilla de joves cantants, vam presentar el nou Cor Madrigal el 2 d'abril del 1993. El programa era ambiciós i només hi havia autors catalans: Joan Brudieu, Rafael Ferrer i Fitó, Ricard Lamote de Grignon, Frederic Mompou i l'obra d'encàrrec per a l'ocasió: L'aventura de Josep Baucells, amb text de Josep Palau i Fabre. Tota una declaració d'intencions d'allò que el Cor Madrigal ha buscat al llarg de la seva trajectòria: el treball rigorós i la difusió de la música de compositors catalans. Després d'aquell concert de presentació, en Manel Cabero em va deixar al capdavant del jove Cor Madrigal. Vaig tenir l'honor de rebre el llegat del Manel Cabero i durant vint-i-sis anys vaig ser la directora del cor, una gran responsabilitat i un gran aprenentatge musical i humà.

El Madrigal era la meua vida. Amb ells vaig poder dirigir programes a cappella d'autors catalans i europeus de gran qualitat que s'interpretaven molt poc a casa nostra. Junts vam començar a fer el repertori per a cor i orquestra. Van ser vint-i-sis anys d'assaigs apassionats, de concerts, de vivències i de vincle molt estret amb el grup.

Agraeixo de tot cor a totes les persones que han cantat i col·laborat al Cor Madrigal; hi han deixat una part de la seva vida i han fet possible que el Madrigal existís.

El 2019 en Pere Lluís Biosca pren el relleu i agafa la direcció del cor. Ell havia cantat dotze anys al Madrigal i jo sabia que ho tenia tot per succeir-me amb èxit. No em vaig equivocar!

El Cor Madrigal ha estat i és un cor de referència per la seva qualitat vocal i musical, per la seva versatilitat i la seva gran experiència en música coral a cappella i simfònica.

Avui celebrem el 75è aniversari del Cor Madrigal i puc dir amb orgull que hi arribem en plena forma, amb una plantilla de cantants excel·lents i un director, en Pere Lluís Biosca, que s'ha fet un lloc de pes en el panorama coral i musical del país.

Per molts anys, Madrigal!

Mireia Barrera, directora

Celebrem els 75 anys del Cor Madrigal cantant, fent música

Si hi ha una manera autèntica de celebrar els setanta-cinc anys del Cor Madrigal, és fent allò que li ha donat sentit des del primer dia: cantar i compartir música. Per això aquest concert és molt més que una celebració; és l'expressió viva d'una història construïda al llarg de setanta-cinc anys a través de les veus, el treball i la passió de moltes persones.

Les commemoracions conviden a mirar enrere, a recordar i a donar gràcies. I a la vegada conviden a mirar endavant, a imaginar-nos com volem ser.

El primer pensament és cap a tots aquells que han fet possible aquesta fita. En primer lloc un agraïment i admiració profunda a Manel Cabero, de qui enguany també celebrem el centenari, fundador i impulsor d'un projecte que ha deixat una empremta profunda en la vida coral del nostre país. Gràcies també a Mireia Barrera, que amb mestratge, sensibilitat i una dedicació exemplar ha conduït el Cor durant una etapa fonamental de la seva història. I gràcies, especialment, a tots els cantaires que, al llarg d'aquestes set dècades i mitja, hi han aportat el talent, el temps i la veu per construir la identitat artística i humana del Cor Madrigal.

Al llarg d'aquests anys el Cor ha fet del rigor musical l'eix vertebrador. La recerca constant de la qualitat, el respecte i amor per la música, i la voluntat de créixer artísticament han definit una manera de treballar que avui forma part de la seva identitat. Alhora, el Cor Madrigal ha mantingut un compromís ferm amb la música

del nostre país i ha contribuït de manera decisiva a la difusió i interpretació del patrimoni coral català i dels seus compositors.

Que aquest 75è aniversari sigui una celebració del camí recorregut i, alhora, un estímul per continuar fent música durant molt temps més!

Pere Lluís Biosca, director

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El Cor Madrigal, que torna al Palau per celebrar el seu 75è aniversari. Liderat pel mestre Pere Lluís Biosca des del 2019, és part activa de la història de la música catalana i ha format part de grans esdeveniments culturals, com l'estrena de l'oratori *Atlàntida* de Falla. La seva col·laboració amb el Palau, L'Auditori o el Liceu, i amb conjunts com són l'OBC, la JONC o la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, constitueix una mostra de la qualitat de les seves veus i de la confiança que ofereix en tot tipus de repertori, fins i tot en òpera escenificada. Aquesta tarda actuarà acompanyat de l'organista Juan de la Rubia i de Marc Cabero a la percussió.

Quines són les claus del concert?

El programa ofereix una panoràmica de l'ampli arc estètic que domina el Cor Madrigal. La seva particular especialització en la música dels segles XX i XXI i de l'àmbit català no és impediment per interpretar també obres romàntiques, com la de Brahms que s'inclou en aquesta vetllada. Compositors contemporanis, com el barceloní Salvador Brotons, el finlandès Einojuhani Rautavaara, el valencià Manuel Oltra o l'hongarès György Ligeti demostren el seu interès per la creació més actual. I la mirada als clàssics del cant coral català es tradueix en obres de compositors com són Antoni Nicolau, Pau Casals, Enric Morera i Lluís M. Millet.

A què he de parar atenció?

A la ductilitat de les seves veus. Entorn de quaranta cantaires formen el Cor Madrigal, el qual, malgrat no ser una agrupació professional, ofereix un treball d'absoluta excel·lència artística. I no només en l'àmbit que acostuma a interpretar, perquè també ha demostrat flexibilitat en repertoris com el Barroc, el Classicisme i en grans obres de Mahler o Schönberg. Cal parar atenció, doncs, a la flexibilitat d'unes veus que saben vinclar-se a les exigències dels diversos autors que

interpreten, i el programa d'avui ofereix aquesta oportunitat en proposar un viatge per àmbits molt diversos.

Sabies que...

El Cor Madrigal va ser fundat l'any 1951 per Manel Cabero, director coral i mestre que va estar al capdavant de la formació fins al 1991. Va ser mestre de capella i recuperador de la Capella de Música de Santa Maria del Pi de Barcelona.

Mireia Barrera, alumna seva, el va succeir del 1993 al 2019,. A més del Cor Madrigal, Barrera ha estat titular, entre d'altres, del Coro Nacional de España, Coro de la Comunidad de Madrid, Capella de Música de Santa Maria del Mar, Cor Jove Nacional de Catalunya i del Coro de la Orquesta Ciudad de Granada.

Pere Lluís Biosca, que va ser alumne de Mireia Barrera, el dirigeix des del 2019. Ha estat titular del Cor de Cambra ARSinNOVA de Barcelona i del Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona.

FESTIVAL JORDI SAVALL

REIAL MONESTIR DE SANTES CREUS
MONTBLANC · VALLS · ALCOVER

Del 10 al 16 d'agost de 2026

Enllà de l'eclipsi

MÚSICA DE CAMBRA

Dijous, 13 d'agost · 19:30h

Les Suites de Bach – Christophe Coin

Dissabte, 15 d'agost · 19:30h

Quartets de Haydn & Arriaga

Quartet Mosaïques

Dissabte, 15 d'agost · 22:00h

Elizabethan Consort Music

Hespèrion XXI, Elionor Martínez & William Shelton

MÚSICA DE TECLA

Divendres, 14 d'agost · 19:30h

Concert per orgue a quatre mans

Montserrat Torrent & Juan de la Rubia

Diumenge, 16 d'agost · 12:00h

Olga Pashchenko

Das Jahr de Fanny Mendelssohn

GRANS FORMATS

Dimarts, 11 d'agost · 22:00h

Vivaldi a Venècia

Núria Rial & Les Musiciennes du Concert des Nations

Dimecres, 12 d'agost · 22:00h

Homenatge a Copèrnic (1473-1543)

La Capella Reial de Catalunya & Hespèrion XXI

MÚSICA CORAL

Divendres, 14 d'agost · 22:00h

Obres de Victoria, Morales i Vivancos

Jove Capella Reial de Catalunya

+ CONFERÈNCIES I EXPOSICIONS

Consultar programa a www.festivaljordisavall.com

Consulta el programa sencer a: www.festivaljordisavall.com

Organitza:

Amb el suport institucional de:

FUNDACIÓ
Centre
Internacional
de Música
Antiga

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Diputació Tarragona

AJUNTAMENT
DE MONTBLANC

Ajuntament
de Valls

AJUNTAMENT D'ALCOVER

Comentari

75 ANYS DE COR MADRIGAL: UN PROGRAMA CORAL

El programa del concert d'aquest vespre s'articula com un viatge musical que, amb motiu del 75è aniversari del Cor Madrigal, proposa una mirada àmplia i conscient sobre la tradició coral, amb una clara voluntat de posar en relleu la riquesa del repertori del segle XX i la seva capacitat d'expressió espiritual, simbòlica i identitària. En aquest recorregut, la presència del *Schicksalslied* (1871) de Johannes Brahms adquireix un valor singular: no només com a obra canònica del Romanticisme simfonicocoral europeu, sinó com a element de contrast i de reflexió sobre el “destí” musical i humà d'una formació que és, de fa molts anys, una de les referències indiscutibles del país. No menys important d'assenyalar és la proposta d'acompanyament musical per al concert d'avui amb una combinació suggeridora i rica d'orgue i percussió.

El concert, però, s'obre amb la *Missa brevis* (2007) de Salvador Brotons, obra que sintetitza en pocs minuts una gran varietat de gestos expressius. Des de la intensitat inicial del “Kyrie” fins a la lluminositat rítmica del “Gloria”, passant per la solemnitat del “Sanctus” i la serenitat final de l’“Agnus Dei”, l'obra desplega un llenguatge contemporani d'arrel tonal amb una gran vitalitat rítmica i una notable riquesa contrapuntística. La versió d'avui per a cor mixt amb acompanyament d'orgue i percussió reforça la voluntat de flexibilitat i projecció programàtica d'una obra que, al llarg del temps, ha tingut diferents versions, entre les quals una amb acompanyament de cobla.

En aquest context, el “Credo” de la *Missa a cappella* (2010-2011) d'Einojuhani Rautavaara introdueix una dimensió espiritual diferent, marcada per la noció de *sound field* (camp sonor) que caracteritza el llenguatge del compositor finlandès. La combinació de clústers harmònics, línies solistes i una escriptura coral de gran densitat crea una atmosfera d'introspecció que situa el text litúrgic en un espai gairebé atemporal, entre la tradició i la modernitat.

Aquesta exploració de textures vocals troba un paral·lel, des d'un altre angle estètic, en el *Nacht und Morgen* (1965) de György Ligeti, on el joc entre nit i alba es tradueix en una escriptura canònica que genera masses sonores en moviment constant. El contrast entre el caràcter hipnòtic de la “nit” i la vivacitat estrident del

“matí” reforça la idea de transformació, de pas d'estats, molt present, d'altra banda, en el relat global del concert.

La dimensió històrica i identitària del programa s'eixampla amb l'*Entre flors* (1902) d'Antoni Nicolau, figura clau del renaixement musical català i de la consolidació de l'escola coral moderna. La seva vinculació amb el text poètic de mossèn Cinto i amb la tradició de l'Orfeó Català situen l'obra en un punt de trobada entre voluntat de modernitat musical i arrel popular.

En aquest mateix eix català, l'*O vos omnes* (1932) de Pau Casals aporta una intensitat concentrada i profundament espiritual. El motet, nascut en el context de Montserrat, exemplifica la capacitat de Casals per convertir la simplicitat contrapuntística en una expressió de dolor i transcendència universal.

Amb *Amor mariner* (1945) de Manuel Oltra, amb text de Pere Quart, el programa s'obre a una Mediterrània lluminosa i viva, on el ritme d'havanera i el tractament coral evocuen el món popular amb una gran naturalitat expressiva. En paral·lel, la *Sardana de les monges* (1919) d'Enric Morera i la *Sardana de l'abril* (1948) de Lluís Millet reforcen el vincle amb la tradició coral catalana, que en el cas de la sardana coral de Morera, sobre un poema d'Àngel Guimerà, ens porta a la singularitat d'una obra que ha travessat moments històrics diversos, des de l'estrena fins a la prohibició per la dictadura de Primo de Rivera i la posterior recuperació, tot convertint-se en un clar símbol de continuïtat i resistència cultural.

D'aquesta manera podem dir que el concert dibuixa un arc que va de la tradició romàntica europea a les múltiples vies del llenguatge coral del segle XX, amb especial atenció a la creació catalana. En aquest relat, el *Schicksalslied* de Brahms esdevé un punt de tensió simbòlica: la meditació sobre el destí, la llum i la foscor, la condició humana i la seva transcendència. Tota ella ressona com una metàfora del propi trajecte del Cor Madrigal al llarg dels seus setanta-cinc anys de brillant història.

Oriol Pérez i Treviño, musicòleg i assagista

Biografies

Juan de la Rubia, orgue

© May Zircus

Organista titular de la basílica de la Sagrada Família i director de l'Orquestra del Miracle, és natural de la Vall d'Uixó (Castelló), on inicià els seus estudis amb el seu pare i Ricardo Pitarch. En la seva formació, assolida en diverses capitals europees, ha comptat amb el mestratge d'O. Candendo, W. Seifen, M. Bouvard i M. Torrent, a més d'O. Latory i T. Koopman. Durant els inicis acadèmics rebé fins a cinc premis extraordinaris en diverses especialitats, a més del primer premi del Concurs Permanent de Juventudes Musicales de España (2002) i el Premi El Primer Palau (2004), guardons que contribuïren a impulsar notablement la seva carrera.

Té una activitat incessant com a solista, director, acompanyant i continuista, tasques que l'han portat a trepitjar els principals escenaris d'una trentena de països d'arreu del món, entre els quals destaquen l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, les catedrals de Colònia, Westminster, Bogotà, Ciutat de Mèxic i Tunísia, així com St. Sulpice de París i el Teatre Mariïnski i Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

De la Rubia ha actuat com a solista amb la Freiburger Barockorchester, Kammerorchester C. Ph. E. Bach, Orquesta Nacional de España, OBC, Orquesta

Barroca de Tenerife i les orquestres d'Astúries, Galícia, Madrid, Comunitat Valenciana, Ciudad de Granada i Orquesta de Cuerdas de Bogotá. Així, ha treballat amb els directors A. Grams, F-X. Roth, C. Mena, S. Halsey, S. Mas, K. Ono o S. Rattle. Ha col·laborat, també, amb les principals formacions corals del país i amb solistes com ara Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Marta Mathéu, Carolyn Sampson o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD *Sacred cantatas* (Erato, 2016), nominat a un Premi Grammy el 2018.

Marc Cabero, percussió

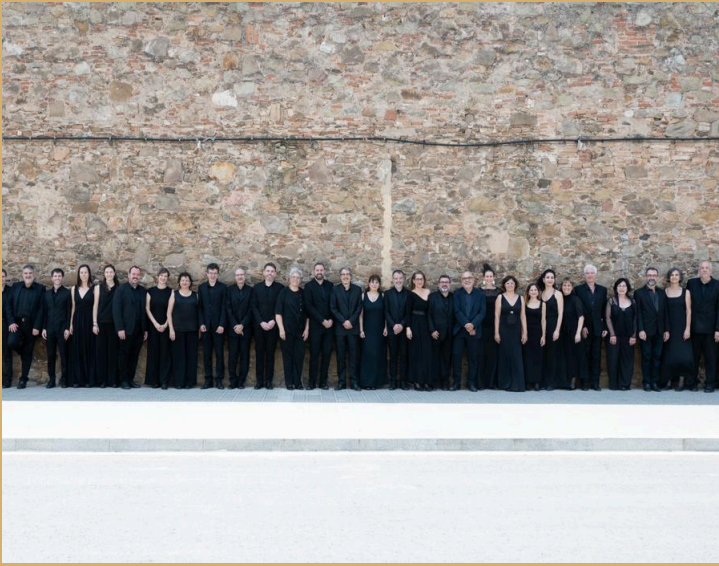

© Ricardo Rios

Format musicalment als cors de l'Agrupació Cor Madrigal, als conservatoris de Barcelona i Estrasburg i a la JONDE, és *timpani* solista de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) des de la seva fundació i ha col·laborat amb diferents formacions de Cambra i Orquestres, com l'OBC, Orquestra del Liceu, etc.

En el camp de la docència ha estat professor de percussió i música de cambra al Conservatori Superior del Liceu i al Conservatori Professional d'Igualada. Actualment ho és al Conservatori Professional de Terrassa. També ha participat com a professor a trobades de la JONC, JOSV i altres orquestres de joves. Des de l'Associació de Percussionistes de Catalunya (ASPECAT) i com a gestor cultural per la UOC, treballa per la promoció de la percussió en tots els àmbits de les arts i la pedagogia.

Cor Madrigal

© May Zircus

Va ser fundat per Manuel Cabero el 1951 i del 1993 al 2019 Mireia Barrera en va ser la directora titular. Des del setembre del 2019 Pere Lluís Biosca n'assumeix la direcció. El Cor mostra predilecció pel repertori dels segles XX i XXI, amb un interès especial en la divulgació dels autors catalans. Paral·lelament, manté una important activitat en el camp simfònic, principalment en col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i com a cor adscrit de L'Auditori i l'OBC. Ha estat dirigit per grans batutes: Alessandrini, Celibidache, Cambreling, Currentzis, Decker, Foster, Frühbeck de Burgos, Gardolińska, Gergiev, González, Haenchen, Hager, King, Mas, Mena, Ono, Oue, Pablo Pérez, Pinnock, Pons, Ros Marbà, Rostropóvitx, Sagripanti o Soustrot. En l'etapa de Manuel Cabero, va cantar en l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla.

En l'àmbit discogràfic cal destacar el seu enregistrament de la música coral de Joaquim Homs realitzat per a la Fundació Autor, així com el darrer CD, *Madrigal*, que recull música de diversos compositors catalans. Recentment ha col·laborat amb l'OBC i Pablo González en un treball sobre Enric Granados per al segell Naxos. Al Liceu ha participat a les òperes *Kàtia Kabànova*, *Oedipe* d'Enesco, *Le portrait de Manon*, *Les mamelles de Tirésias* i *La Cenerentola*, i a la cantata *La pesta* de Gerhard. Ha col·laborat amb l'artista Perejaume, i de les darreres temporades cal remarcar les gires i col·laboracions amb les orquestres del Teatre Mariïnski, National de Lilla, Filharmònica de Praga, Staatskapelle de Weimar, de la Ràdio d'Hongria i la

Nacional d'Hongria. Del 2011 al 2014 el cor va fer una residència artística a l'Auditori Municipal de Vilafranca.

El Cor té la col·laboració del Departament de Cultura i de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona.

Pere Lluís Biosca, director

Considerat un dels directors catalans de música vocal amb més projecció, manté una intensa activitat com a director i pedagog en direcció coral. Es formà a Barcelona amb Mireia Barrera, Josep Vila i Pierre Cao i a Hèlsinki amb Matti Hyökki.

La seva discografia es centra en compositors catalans del Barroc: Mir i Llussà i Tomàs Milans amb l'*ensemble* vocal La Xantria i Joan Cererols amb el Cor de Francesc Valls.

Participa habitualment en diversos festivals i cicles de concerts dirigint repertori que comprèn des del Renaixement fins a música actual.

Fins al 2016 va ser titular del Cor de Cambra ARSinNOVA de Barcelona, que va rebre el Premio Nacional de Canto Coral (Gijón 2013). Com a director convidat del Cor de Noies de l'Orfeó Català, el 2015 va oferir diversos concerts dedicats a la música d'Arvo Pärt, en què va rebre consells del mateix compositor, i dirigí diversos concerts del Cor Jove Nacional de Catalunya (2021) a Eslovènia i Catalunya. També ha treballat en produccions del Gran Teatre del Liceu preparant les parts corals de diverses òperes.

Actualment és director titular del Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona (des del 2015), del Cor Madrigal de Barcelona (des del setembre del 2019) i

professor de direcció coral de l'Escola Superior del Taller de Músics i professor col·laborador del Conservatori del Liceu.

Formacions

Cor Madrigal

Sopranos

Naama Aharony

Maria Alonso Sala

Laia Armengol Fontova

Núria Cabero Olaya

Teresa Canal García

Núria Cano Nogué

Carme Cárcels Pruja

Gemma Cuní Vidal

Aida Espelt Vives

Mireia Ferrés Moreno

Valentina Gómez Taquini

Núria Molins Macau

Maria Roser Parellada Llobet

Núria Rubio Fernández

Contralts

Marina Bermell Massana

Alba Bohigas Condal

Marta Bordés Garcia

Meritxell Coma Plans

Mei Ferrer Guasch

Carme Guinart Gómez de Arteche

Núria Jené Llorens

Noemí Martínez Saavedra

Aurora Miró Cano

Teresa Puig Ortiz

Esther Rodrigo Requena

Lidia Torra Martínez

Tenors

Alfred Agustin Moncosí

Jordi Aymerich Abellana

Josep Carreras Pons
Albert Castells Gasulla
Raúl Coré Bradineras
Carles Farreras Duran
Daniel Gálvez Álvarez
Xavier Llobet Casas
Joan Mora Miret
Ricard Sabata Corominas
Manel Sánchez Tortosa

Baixos

Gerard Amor Roca
Sergi Arroyo Niño
Marc Bosch Matas
Jaume Bragulat Bertran
Joan Manuel Bruach Menchén
Josep Lluís Gil Duñó
Gabriel Iñiguez Avila
Jaume Lleixà Jané
Adrià Pagès Colomer
Marc Reguant Vila
Jordi Teixidó Closa
Jordi Viñallonga Pijoan

Fes-te soci de l'Orfeó Català

Forma part d'un dels
símbols més genuïns
de la cultura catalana.
Suma't a una gran
família d'entusiastes del
cant coral.

Fes del Palau casa teva!

Uneix-t'hi ara

Textos

Salvador Brotons (1959)

Missa brevis, op. 110

Kyrie

Kyrie, eleison
Christe, eleison
Kyrie, eleison

*Senyor, tingueu pietat de nosaltres
Crist, tingueu pietat de nosaltres
Senyor, tingueu pietat de nosaltres.*

Gloria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus bonae
voluntatis

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que estimen el
Senyor.*

Laudamus te. Benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.

*Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, rei celestial,
Déu Pare omnipotent.*

Domine fili unigenite, Jesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius
patris.

Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi
suscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad dexteram patris
miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus. Tu solus
Dominus.

Tu solus Altissimus, Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei
Patris.

Amen.

*Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del
Pare,*

*vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;*

*vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.*

*Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.*

*Perquè vos sou l'únic Sant, vos l'únic
Senyor,*

*vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant en la glòria de Déu
Pare.*

Amén.

Sanctus - Benedictus

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Domine Deus Sabaoth!;
pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la vostra
glòria.*

Hosanna a dalt del cel.

Benedictus qui venit in nomine
Domini.
Hosanna in excelsis.

*Beneït qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

*Anyell de Déu, que lleveu el pecat del
món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del
món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del
món,
doneu-nos la pau.*

Johannes Brahms (1833-1897) **Friedrich Hölderlin (1770-1843) Text**

(Versió de Carles Riba. “Els llibres de l’Escorpí. Poesia”, 6. Barcelona:
Edicions 62, 1971)

Schicksalslied, op. 54

Ihr wandelt droben im Licht
Auf weichem Boden,
selige Genien!
Glänzende Göltterlüfte
Rühren Euch leicht,
Wie die Finger der Künstlerin
Heilige Saiten.

*Vosaltres feu via allà dalt
En la llum, per un sol que no cansa,
Genis feliços!
Lúcides aures dels déus
Us toquen lleugeres,
Com els dits de l’artista
Cordes sagrades.*

Schicksallos, wie der schlafende
Säugling, atmen die Himmlischen;
Keusch bewahrt
In bescheidener Knospe
Blühet ewig
Ihnen der Geist,
Und die seligen Augen
Blicken in stiller,
Ewiger Klarheit.

Doch uns ist gegeben
Auf keiner Stätte zu ruhn;
Es schwinden, es fallen
Die leidenden Menschen
Blindlings von einer
Stunde zur andern,
Wie Wasser von Klippe
Zu Klippe geworfen,
Jahrlang ins Ungewisse hinab.

*Sense fat, com l'infant de mamella
Adormit, alenen
Els celestials!
Castament preservat
En modesta poncella,
Els creix en eterna
Flor l'esperit.
I els ulls venturosos
Miren en tranquil·la
Eterna claredat.*

*Però a nosaltres
No ens és donat de tenir
Repòs en cap lloc.
S'assequen, rodolen
Els misers humans
A cegues de l'una
Hora dins l'altra,
Com aigua de roca
A roca llançada.
Anys i anys dins l'incert, daltabaix.*

Eino Juhani Rautavaara (1928-2016)
"Credo" de la *Missa a cappella*

Credo in unum Deum, Patrem
omnipotentem,
factorem cæli et terre,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Iesum
Christum,
Filius Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.

Qui propter nos homines et propter
nostram
salutem descendit de cælis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato; passus et sepultus
est,
et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas,
et ascendit in cælum, sedet ad
dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.

*Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses, visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill unigènit de Déu
nascut del Pare abans de tots els segles.*

*Déu nat de Déu, Llum resplendor de la
Llum,
Déu veritable nascut del Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare:
per Ell tota cosa fou creada.*

*El qual per nosaltres els homes i per la
nostra
salvació, davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria, i es feu
home.*

*Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat; patí i fou
sepultat
i ressuscità el tercer dia,
com deien ja les Escriptures.
I se'n pujà al cel, on seu a la dreta del
Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.*

Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul adoratur
et conglorificatur: qui locutus est per
prophetas.
Et unam, sanctam, catholicam
et apostolicam Ecclesiam.

Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem
mortuorum,
et vitam venturi sæculi.
Amen

*Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i infon la vida,
que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és
adorat
i glorificat; que parlà per boca dels
profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica
i apostòlica.*

*Professo que hi ha un sol baptisme
per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts,
i la vida de la glòria.
Amén.*

György Ligeti (1923-2006) **Sándor Weöres (1913-1989) text**

Éjszaka, Reggel (nit, matí)

Rengetec tövis scönd
En csöndem, szivem dibigaisa scönd
Éjszaka

Már üti, üti már
A torony a hajnalban, üti mar
Az idöt bemeszeli akorai kikeriki
Reggel van! Már üti üti már, ah!

*Moltes espines, silenci.
En el meu silenci, el meu cor... silenci.
Nit.*

*Ja toca, toca ja,
la torre a trenc d'alba, ja toca.
El cant primerenc del gall marca el pas
del temps, quiquiriquic
És mati! Ja toca, toca ja, ah!*

Antoni Nicolau (1858-1933) **Jacint Verdaguer (1845-1902) poesia**

Entre flors

Encara és petit, petit
l'Infant de la Glòria;
petit com un lliri blanc,
bell com una rosa.

La Verge sembla'l roser
quan al braç el porta,
quan el porta vora'l riu
a esbandir la roba.

Per esbandir-la millor
sobre l'herba'l posa
entre mates d'iris blau
i margaridoies.

L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

Gira al Fill dels seus amors
sos ulls de coloma,
cada volta que s'ajup
a la rentadora.

El veu en somni suau
com dorm i reposa
al peu d'un arbre d'encens
que li fa bona ombra.

De genolls un Serafi
sos cabells esflora;
voldria besar son front,
voldria i no gosa,
veient que en son jaç florit
l'amor el deixonda,
fent-li estendre sos bracets
a l'aire del Gòlgota.

Al pendre'l Ella en els seus
de mare amorosa,
la creu estampada ha vist

en son llit de molsa,
com firma que'l Déu infant
en la terra posa.

L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

Pau Casals (1876-1973) **Llibre de les lamentacions 1:12**

O Vos Omnes

O vos omnes qui transitis per viam,
attendite et videte
si est dolor sicut dolor meum

*Oh, vosaltres, homes que passeu pel
camí:
guaiteu i vegeu
si potser hi ha dolor com el meu.*

Manuel Oltra (1922-2015) **Text atribuït a Joan Oliver (1899-1986)**

Amor mariner

Davant l'aigua infinita
el mariner somnia
un viatge d'amor.
A la cala petita
la donzella sospira
d'esperança i enyor.

El mariner a llevant
la donzella a ponent

i entremig la mar gran
mirall del firmament.

Cantava enfervorida
la veu del mariner:
en tràngol o bonança
el mar travessaré.
La plana que camina!
El blau desert vivent!
Les mòbils serralades
que cerquen terra i gent!
Oh, proa dreturera
segueix el rumb del cor
i mena'm a la riba
on trobaré la sort!

I com que la donzella
ha resat tant al mar
un dia veu les veles
del seu desig tibant
a l'horitzó on s'abraça
un blau amb l'altre blau
al pont de la goleta
vegeu el capità
com fita la mirada
al fons d'aquells ulls clars
pel blau marí que tenen
l'amor coneixerà.

El mariner a llevant,
la donzella a ponent
i entremig la mar gran
amb l'empenta del vent
i la glòria del sol triomfant!
Davant l'aigua infinita
la donzella exultava
de gaubança i fervor.
A la platja petita

el mariner complia
el seu somni d'amor.

Enric Morera (1865-1942)
Àngel Guimerà (1845-1924) text

Sardana de les monges

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airoses pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.

Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins les ballen els avis quan ve la nit.
I als genolls de les mares salta el petit.

Per planúries i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrement,
i fins l'ona s'hi acostava, que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monestir.
De puntetes les monges van al jardí,
que les roses enceses, i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles, els arbres, quines remors!

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
ja se n'hi ajunten d'altres, i altres després;
les de més lluny s'acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament;
enrogides les galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va.
Sent-hi a prop, llagrimaja; no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu, bondadosa: –Balleu, balleu!

Lluís Ma Millet (1867-1941)
Joan Llongueres (1880-1953) poesia

Sardana de l'abril

La llum nova enceta el dia
i reflen els ocells,
els camins de la masia
són de roses i clavells.
Hi ha un verd tendre d'alegria
per les feixes i el pradells,
i el jovent sent la follia
d'estimar amb amor novells.
És l'abril que ha arribat amb ses frisances,
és l'abril amb deliris i esperances,
és l'abril que no ens deixa el cor tranquil
és l'abril.

La pubilla del mas, noia feinera
de bona hora, ja tresca i riu a l'era.
Fan brogit els coloms i l'aviram.
El pastor matiner com les aloses,
ve a portar-li un flairós manat de roses
que de flames enceses sembla un ram.
Són per mi?, li diu ella contorbada.
Són per tu!, li fa ell amb la mirada
que s'arbora amb l'esclat del matí.
Somrient les ha pres la fadrina

i amb un bes sa ma petita i fina
ell li diu que el cor no sap com dir.
Bondadós llença el sol una rialla
i ressonen els crits de la xicalla
a la llum d'aquest temps obert i franc.
mentre heroi dels espais que el blau enjoia,
per fer eterna d'abril la clara joia,
ve Sant Jordi damunt son cavall blanc.

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dijous, 03.07.26 – 20 h

Sala de Concerts

—*Missa Sancti Aloysii* de Johann Michael Haydn

Yasmín El Farhi, *soprano*

Alba S. Virgili, *contralt*

Cor de Noies de l'Orfeó Català* (Montserrat Meneses, directora)

Orquestra Acadèmia 1830

Fernando Marina, director

*Agrupació amb finalitat pedagògica

Ll. Bonal: *O serena de la mar...* (poema de Josep Carner, estrena)

J. Valent: *Hivern*, de *Quatre estacions a Mallorca*

J. Ollé i Sabater: *Ave Virgo Santissima*

J. Valent: *Pangaea*

J. M. Haydn: *Missa Sancti Aloysii*

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TI}

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA CUPRA
FAYAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriafrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Víctor Font – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Karin Zimmermann

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – M. Victòria Moncunill i Cirera – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

